

XXXIV.

Forslag til Lov

om

**Ændringer i Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912
om Rentebevillinger.**

(Fremsat i Folketinget den 8. November 1933 af Indenrigsminister *Dahlgaard*).

§ 1.

Af Laan mod Sikkerhed i fast Ejendom maa uden Bevilling hverken ydes eller oppebæres højere Rente end 4 pCt. p. a., og fremtidig kan Bevilling ikke meddeles til at svare højere Rente end 5 pCt. p. a. af saadanne Laan.

I Tilfælde, hvor allerede indestaaende Prioritetsgæld overtages af ny Debitor, kan der dog meddeles Bevilling til at svare den samme Rente, som hidtil har været svaret i Henhold til en under den tidligere Lovgivning meddelt Bevilling.

Foranstaaende Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Pantebreve, der indleveres til Tinglysning efter Lovens Ikrafttræden.

§ 2.

Den, der i Strid med nærværende Lovs Bestemmelser oppebærer højere Rente end 4 pCt. aarlig af Laan mod Sikkerhed i fast Ejendom, eller som for at omgaa Lovens Bestemmelser tager Forskrivning for et større Beløb end det, der udlaanes, jfr. Bestemmelsen i § 6 i Forordning af 14. Maj 1754, straffes med Bøder. Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der i Strid med nærværende Lov indgaar paa at udrede en aarlig Rente af over 4 pCt. af saadant Laan. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 3.

Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger, jfr. Lov af 6. April 1855, ændres i Overensstemmelse med nærværende Lov §§ 1 og 2. Den paa særlig Hjemmel hvilende Ret til uden Bevilling at oppebære højere Rente end 4 pCt. p. a. berøres ikke af nærværende Lov.

Denne Lov træder straks i Kraft.